

12.7.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: **Lūgumraksts Nr. 1119/2008, ko iesniedza Apvienotās Karalistes valstspiederīgais *John Ashford*, par Portugāles maksātnespējas tiesību aktu nesaderību ar ES tirdzniecības noteikumiem**

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs norāda uz Portugāles tiesību aktiem maksātnespējas jomā, kuri maksātnespējas administratoram ļauj anulēt līgumus, kas noslēgti līdz pat diviem gadiem pirms maksātnespējas tiesvedības. Lūgumraksta iesniedzējs uzsver, ka šāda situācija rada īpašas grūtības saistībā ar ārvalstu investoru pārrobežu darījumiem, un, uzskatīdams, ka Portugāles tiesību akti nesaskan ar ES tirdzniecības noteikumiem, viņš aicina Eiropas Parlamentu izskatīt šo jautājumu.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2009. gada 26. janvārī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2009. gada 25. septembrī

Lūgumraksta iesniedzējs norāda uz Portugāles tiesību aktiem maksātnespējas jomā, saskaņā ar kuriem maksātnespējas administrators var anulēt līgumus, kas noslēgti līdz pat diviem gadiem pirms maksātnespējas tiesvedības.

Šajā lietā Eiropas Komisija nevar veikt nekādu rīcību. Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un Līgumu par Eiropas Savienību Eiropas Komisijai nav vispārēju pilnvaru iejaukties lietās, kas nav saistītas ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Pamatojoties uz lūgumraksta iesniedzēja sniegto informāciju, ir noteikts, ka lieta ir saistīta ar

valsts materiālajām tiesībām.

4. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 12. jūlijā

Lūgumraksta iesniedzējs sūdzas, ka Komisijas iepriekšējā atbildē netika norādīts, uz kāda pamata nav saistības ar Eiropas tiesību aktiem, kamēr vienlaikus nav iespējams līdzvērtīgi balstīties uz Portugāles materiālo tiesību normām, piemērojot maksātnespēju.

Saskaņā ar Līgumu par ES darbību Komisijai nav vispārēju tiesību iejaukties atsevišķās lietās, kas saistītas ar problēmām attiecībā uz vispārējo tiesas administrāciju, tiesu sistēmas neefektivitāti un konkrētiem jautājumiem, tādiem kā lūgumrakstā aprakstītais jautājums, ja vien netiek pārkāptas Eiropas tiesību normas.

Pašreizējā ES tiesību aktu situācijā nav tādu Eiropas noteikumu, kas reglamentētu juridiskās prasības attiecībā uz noteikumiem par atgūšanas tiesībām vai liecību izmantošanu maksātnespējas procesā. Šādi jautājumi ir materiālas dabas, un maksātnespējas procedūras procesuālie aspekti joprojām ir dalībvalstu kompetencē. Tāpēc tos reglamentē valstu tiesību akti.

Ir Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūru, kurā ir noteiktas privātas starptautiskas tiesības attiecībā uz pārrobežu maksātnespējas procedūru. Regulā tika noteiktas kopīgas sistēmas maksātnespējas kārtību mijiedarbībai. Tās 39. panta ir noteikts, ka visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir ES, ir tiesības iesniegt prasījumus jebkurā ES veicamajā maksātnespējas procedūrā attiecībā uz debitora aktīviem. Tomēr procedūrai jāpiemēro valsts tiesību akti, tas nozīmē, tās valsts tiesību normas attiecībā uz maksātnespēju, kurā procedūra tiek uzsākta, vai arī tās valsts tiesību normas, kur reģistrēts nekustamais īpašums. Saskaņā ar 4. pantu procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz noteikumus, kas reglamentē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu, prasījumu hierarhiju un kreditoru tiesības, kā arī tiesību aktu spēkā neesamību.

Tāpēc, pamatojoties uz papildu informāciju, kas saņemta no lūgumraksta iesniedzēja, nav iespējams konstatēt varbūtējus Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 pārkāpumus.

Turklāt nav skaidrs, kā uz šo lietu attiektos LESD 63. pants (*ex EKL* 56. pants), kurš aizliedz jebkādas kapitāla kustības ierobežojumus. Tik tiešām nav tāda ES tiesību akta, kas attiektos uz privātīpašuma iegādi — atšķirībā no tiesību iegādes uz laiku (Direktīva 94/47/EK). Par jautājumiem par nekustamo īpašumu jālemj saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Valsts iestādes un tiesas var lemt par atsevišķiem gadījumiem.

Bez tam, ja lūgumraksta iesniedzējs nolemj iesniegt apelāciju saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, viņam būtu tiešā veidā jāvēršas Eiropas Cilvēktiesību tiesā. Tomēr viņš var celt prasību Tiesā tikai pēc tam, kad ir izsmēlis visas pārsūdzības iespējas jurisdikcijas valstī, un sešu mēnešu laikā pēc tam, kad lēmums uz vietas ir kļuvis galīgs.

Ja ES tiesību akti nav pārkāpti, Komisija nav pilnvarota rīkoties šajā lietā.